

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. P. Dukesa a členiek senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a JUDr. Ľubomíry Kúdelovej, v právnej veci žalobcu **E. – B., s. r. o.**, so sídlom v L., H., proti žalovanému **JUDr. P. K., B.**, správcu konkurznej podstaty úpadcu **P. D. K.**, **o určenie pravosti pohľadávky**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. decembra 2008, č. k. 9 Cbi 86/2005 – 82, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal určiť pravosť pohľadávky prihlásenej do konkurzu proti úpadcovi, potom ako predchádzajúcim rozsudkom určil pravosť časti pohľadávky vo výške 5 589 Sk (v tejto výške správca podstaty pohľadávku uznal). Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca v konaní nepreukázal, že by pre úpadcu vykonával strážnu službu aj po 31. decembri 2002. Zo žalobcom predložených dokladov tvrdené skutočnosti nevyplývajú, doklady sú nejednoznačné, niektoré nečitateľné a ďalšie napriek výzve žalobca nepredložil a nezúčastnil sa žiadneho zo štyroch pojednávaní na súde prvého stupňa. Svedok N. vo svojej výpovedi uviedol, že zmluva o strážení pre úpadcu bola uzavretá do 31. decembra 2002 a žalobcovi bolo jasne oznámené,

že jeho strážne služby už družstvo nebude potrebovať a zmluva sa nepredlžuje. Žalobca síce vykonával strážnu službu i naďalej, ale nie pre úpadcu ale pre prenajímateľa strážených objektov.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca. V odvolaní namietal celkovú vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Uviedol, že ak sa v strážení na základe zmluvy uzavretej do 31. decembra 2003 pokračovalo so súhlasom oboch zmluvných strán aj po uvedenom dni, zmluva nadobúda platnosť na dobu určitú, ako to potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí. Zmluvu nevypovedal predseda družstva ani správca podstaty. Výkazy o strážnej službe potvrdil svojim podpisom p. N.. To že strážna služba bola vykonaná aj po 31. decembri 2002 vyplýva s predložených dokladov, ktoré však súd prvého stupňa ignoroval a nebral do úvahy. Odvolací súd pritom v zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že nie je správny názor súdu prvého stupňa, že na odsúhlasení vykonaných prác musia byť dva podpisy. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť z jeho správnych dôvodov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie a po prejednaní veci podľa § 214 ods. 1 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu. Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takeého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 1, 2 O. s. p.).

Žalobca v konaní uplatňuje (žiada určiť pravosť pohľadávky) právo na zaplatenie ceny za vykonanie strážnej služby pre úpadcu zrejme za obdobie od 10. februára 2003 do 31. augusta 2003 (podľa listu pripojeného ku konkurznej prihláške) vo výške 121 500 Sk, resp. 127 575 Sk.

Z obsahu vyplýva a zrejme medzi účastníkmi ani nie je sporné, že na základe zmluvy o poskytovaní bezpečnostnej služby, uzavretej podľa všetkého 13. septembra 2002 vykonával žalobca strážne práce pre úpadcu. Podľa zmluvy bolo vykonávanie prác časovo obmedzené do 31. decembra 2002. Žalobca v odvolaní uvádza, že úpadca ani správca podstaty zmluvu nevypovedal, netvrdí však ani, že zmluva bola predĺžená.

Odvolaací súd nesúhlasí s názorom žalobcu, že zmluva uzavretá na určitú dobu sa predlžuje na neurčitú dobu, ak sa účastníci aj naďalej ňou spravujú. Uvedený princíp platí v pracovnom práve pri pracovnom pomere uzavretom na dobu určitú (§ 71 ods. 3 Zák. práce). Neuplatňuje sa v obchodnom práve. To však neznamená, že takýto mechanizmus predlžovania zmluvy nemôže byť v zmluve dohodnutý. Zmluva, ktorej fotokópiu založil do spisu žalobca žiadnu dohodu v tomto smere neobsahuje. Treba však prisvedčiť žalobcovi, že ak pre úpadcu vykonal aj po uplynutí dátumu, ktorým bol výkon strážnej činnosti v zmluve ohraničený, predpokladanú činnosť, má právo na zaplatenie ceny vykonaných prác.

Podmienkou úspechu žaloby bolo, aby žalobca preukázal, že strážnu činnosť, za vykonanie ktorej cenu uplatňuje skutočne vykonal a tiež, že ju vykonal pre úpadcu. Žalobca k žalobe pripojil fotokópiu zmluvy a fotokópiu ďalších piatich dokladov (odsúhlasenie výkonu SBS za január 2003 a za júl 2003, výkaz hodín za január 2003 a júl 2003 a mesačné hlásenie o závadách za júl 2003). Odhliadnuc od toho, že ide o fotokópie, bez bližšieho vysvetlenia okolností za ktorých uvedené doklady týkajúce sa výkonu služby v januári a júli vznikli (pečiatky úpadcu na nich) z nich nie je možné urobiť žiadne skutkové zistenie potrebné pre posúdenie dôvodnosti žaloby, najmä pre záver, že strážnu službu vykonával žalobca pre úpadcu.

Žalovaný tvrdí, že po uplynutí doby, na ktorú bol výkon strážnej služby dohodnutý, žalobcovi dal jasne najavo, že o ďalší výkon činnosti nemá záujem a nemieni zmluvu predĺžiť. Potvrdil to vo svojej výpovedi svedok N., ktorý okrem iného tiež uviedol, že žalobca strážnu službu síce naďalej vykonával robil to však pre nového nájomcu. Vychádzajúc z uvedených tvrdení, bolo na žalobcovi, aby preukázal svoje tvrdenia, podal potrebné vysvetlenia k už predloženým dokladom, doložil ich originály, doložil doklady za obdobie február – jún 2003, a keďže v podaniach (napr. z 10. júna 2003 na č. l. 28 spisu) uvádzala, že napokon sa neskôr zmluva aj písomne vypovedala, doložiť aj uvedený doklad.

Súd prvého stupňa celkom štyrikrát predvolal žalobcu na pojednávanie, no žiadneho z nich sa nezúčastnil. Nezúčastnil sa ani odvolacieho pojednávania pri prejednaní predchádzajúceho odvolania.

Odvolací súd konajúci o odvolaní po opätovnom rozhodnutí súdu prvého stupňa, predvolal žalobcu na pojednávanie s tým, že účasť konateľky (jedinou konateľkou a spoločníčkou žalobcu je L. K.) je nevyhnutná, pretože má byť vypočutá s upozornením, že ak sa pojednávania nezúčastní a žiadané doklady nepredloží, bude odvolací súd pri rozhodovaní vychádzať z obsahu spisu. Žalobca sa napriek tomu, že predvolanie bolo konateľke riadne doručené (zásielku adresovanú žalobcovi na jeho sídlo, ktoré je rovnaké ako adresa konateľky, nevyzdvihol) sa odvolacieho pojednávania nezúčastnil a žiadané doklady nepredložil. Tak ako v predchádzajúcich prípadoch svoju neprítomnosť ospravedlnil „technickými dôvodmi“ bez toho, aby ich bližšie vysvetlil. Nepredložil tiež (ani v kópii) žiaden zo žiadaných dokladov.

Keďže bez súčinnosti žalobcu nemohol odvolací súd doplnením dokazovania dospieť k iným skutkovým zisteniam, vychádzajúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p. z obsahu spisu, dospel k rovnakému skutkovému záveru, ako súd prvého stupňa. Rovnako, ako on, aj odvolací súd dospel k názoru, že žalobca nepreukázal, že pre úpadcu vykonal v spornom období strážnu službu. Nepreukázal tak dôvodnosť žaloby, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Žalovaný mal v konaní plný úspech, má preto podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania neuplatňoval, preto mu súd náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. mája 2010

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková